

สรุปรายงานการสอบสวนโรค/ภัยสุขภาพในรอบสัปดาห์ที่ 16 ปี พ.ศ. 2568 Outbreak Verification Summary, Week 16, 2025

ทีมเฝ้าระวังเหตุการณ์ผิดปกติ (WATCH Team) กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

✉ situationawarenessteam@gmail.com

กรมควบคุมโรค ได้รับรายงานเหตุการณ์ โรค และภัยสุขภาพที่สำคัญ ผ่านโปรแกรมการตรวจสอบข่าวการระบาด กรมควบคุมโรค จากเครือข่ายงานสาธารณสุขทั่วประเทศ ในสัปดาห์ที่ 16 ระหว่างวันที่ 14–20 เมษายน 2568 ดังนี้

สถานการณ์ภายในประเทศ

1. โรคอาหารเป็นพิษเป็นกลุ่มก้อน จังหวัดเชียงราย
พบผู้ป่วย จำนวน 61 ราย ในชุมชนแห่งหนึ่งตำบลโรงช้าง อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย เป็นเพศชาย 37 ราย เพศหญิง 24 ราย อายุระหว่าง 4–82 ปี ผู้ป่วยรายแรกเริ่มป่วยวันที่ 13 เมษายน 2568 รายล่าสุดเริ่มป่วย 17 เมษายน 2568 ส่วนใหญ่มีอาการ ไข้ ปวดท้อง ถ่ายเหลว อ่อนเพลีย คลื่นไส้ เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลป่าแดด จำนวน 37 ราย รับการรักษาเป็นผู้ป่วยนอกจำนวน 17 ราย ผู้ป่วยใน 19 ราย ส่งรักษาต่อ 1 ราย ค้นหาผู้ป่วยเพิ่มเติมในชุมชน พบผู้ป่วยเพิ่มอีก 24 ราย จากการสอบสวนโรคพบว่า ผู้ป่วยทั้งหมดรับประทานเนื้อจากแหล่งเดียวกัน เป็นเนื้อควายที่ฆ่าในจังหวัดพะเยา แล้วนำมาแบ่งชำแหละจำหน่ายใน 4 หมู่บ้าน ในตำบลโรงช้างและตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย ทีมสอบสวนโรคเก็บตัวอย่างจากผู้ป่วยส่งตรวจที่สถาบันบำราศนราดูร และเก็บตัวอย่างอาหารส่งตรวจโดยวิธีการเพาะเชื้อ จำนวน 1 ตัวอย่างที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ 1/1 เชียงราย อยู่ระหว่างการตรวจ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย และหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ร่วมดำเนินการสอบสวนโรค เฝ้าระวังในผู้สัมผัสแหล่งโรคร่วม และติดตามอาการ 5 วัน หลังสัมผัสปัจจัยเสี่ยงพร้อมทั้งสื่อสารความเสี่ยงให้กับประชาชนในพื้นที่

2. โรคหนองในเทียม Ceftriaxone ประเทศสหราชอาณาจักร จากการรายงานผ่านจุดประสานงานกฏอนามัยระหว่างประเทศ (ประเทศไทย) ได้รับรายงานจากจุดประสานงานกฏอนามัยระหว่างประเทศ (สหราชอาณาจักร)

ผ่านจุดประสานงานกฏอนามัยระหว่างประเทศ (ประเทศไทย) พบผู้ป่วยโรคหนองในที่ตรวจพบเชื้อ *Neisseria gonorrhoeae* ตี้อยา Ceftriaxone ในสหราชอาณาจักร ทั้ง 4 รายเป็นเพศชาย อายุระหว่าง 25–48 ปี วันเริ่มป่วยอยู่ระหว่างเดือนธันวาคม 2567–กุมภาพันธ์ 2568 ซึ่งผู้ป่วยทั้ง 4 รายมีประวัติเดินทางมาประเทศไทย โดย 3 รายให้ประวัติว่ามีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศหญิงในประเทศไทย ทั้งนี้ ข้อมูลไม่ได้ระบุถึงจังหวัดในประเทศไทยที่ผู้ป่วยทั้ง 4 ราย ได้เดินทางไป

3. การประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นของการแพร่ระบาดของโรคหนองในเทียมในในประเทศไทย

จากกรณีที่ประเทศสหราชอาณาจักรรายงานผู้ป่วยโรคหนองในเทียม Ceftriaxone ซึ่งเป็นยาหลักที่ใช้ในการรักษาโรคหนองใน จำนวน 4 ราย โดยทั้ง 4 รายมีประวัติเดินทางมายังประเทศไทย และ 3 รายให้ข้อมูลว่ามีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศหญิงในประเทศไทย สถานการณ์ของประเทศไทยนั้น การศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2566 พบว่ามีรายงานว่าพบแนวโน้มการตี้อยา Cefixime มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2567 มีรายงานพบผู้ป่วยหนองในตี้อยา Azithromycin และ Cefixime เป็นระยะ ๆ รวมทั้งในปี พ.ศ. 2568 มีรายงานการพบเชื้อตี้อยา Ceftriaxone ในผู้ป่วยชาวไทย ทำให้มีความเป็นไปได้ว่าอาจยังมีประชาชนยังสัมผัสกับเชื้ออยู่ในชุมชน และอาจทำให้แพร่ระบาดได้ต่อเนื่อง เนื่องจากโดยทั่วไปโรคหนองในมักมีอาการ ไม่รุนแรง โดยเฉพาะในเพศหญิง อาจทำให้ผู้ป่วยไม่ได้เข้ารับการรักษาและยังสามารถแพร่โรคให้กับคู่ ซึ่งตัวโรคเองสามารถแพร่ได้ค่อนข้างง่ายเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละครั้ง และประชาชน

กลุ่มที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนค่อนบอยจะทำให้แพร่ได้ในวงกว้างมากขึ้น ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นของการแพร่ระบาดของโรคหนองในดื้อยาในประเทศไทยคาดว่าในระยะถัดไปมีโอกาสที่จะพบผู้ป่วยโรคหนองในดื้อยามากขึ้น จึงควรมีการเฝ้าระวังการดื้อยาในผู้ป่วยโรคหนองในอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งการประสานงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงเรื่องการเฝ้าระวังอาการ การเข้ารับการรักษาตรวจวินิจฉัยและการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันมิให้สถานการณ์ของการดื้อยารุนแรงเพิ่มขึ้น

สถานการณ์ต่างประเทศ

1. รายงานพบผู้ติดเชื้อใช้หวัดนกสายพันธุ์ A (H9N2) เพิ่มอีก 3 ราย ในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ศูนย์คุ้มครองสุขภาพฮ่องกง (CHP) รายงานว่าพบผู้ติดเชื้อใช้หวัดนกสายพันธุ์ A (H9N2) เพิ่มอีก 3 รายในสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นเด็ก 2 ราย และผู้ใหญ่ 1 ราย ผู้ป่วยรายใหม่เริ่มมีอาการในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2568 รายละเอียดดังนี้ รายที่ 1 เด็กหญิงอายุ 7 ปี จากมณฑลเหอหนาน เริ่มป่วยวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2568 อาการไม่รุนแรง รายที่ 2 เด็กชายอายุ 5 ปี จากมณฑลกว่างซี เริ่มป่วยวันที่ 3 มีนาคม 2568 อาการไม่รุนแรง และรายที่ 3 หญิงอายุ 35 ปี จากมณฑลกุ้ยโจว เริ่มป่วยวันที่ 10 มีนาคม 2568 มีอาการปอดอักเสบรุนแรง โดยผู้ป่วยเด็กทั้ง 2 รายมีประวัติสัมผัสสัตว์ปีกที่เลี้ยงบริเวณบ้าน ส่วนผู้ป่วยรายที่ 3 มีประวัติสัมผัสตลาดค้าสัตว์ที่ยังมีชีวิต

การพบผู้ป่วยครั้งนี้ทำให้อัตราของผู้ติดเชื้อ H9N2 ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ปี พ.ศ. 2568 เพิ่มขึ้นเป็น 5 ราย ขณะที่ตลอดปี พ.ศ. 2567 มีรายงานผู้ป่วยรวม 11 ราย และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 สาธารณรัฐประชาชนจีน รายงานพบผู้ป่วยโรคใช้หวัดนกสายพันธุ์ A (H9N2) ในคน จำนวน 120 ราย เสียชีวิต 2 ราย (อัตราป่วยตาย ร้อยละ 1.7) ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอาการไม่รุนแรงและสัมผัสสัตว์ปีกก่อนป่วย

จากการประเมินความเสี่ยงโดยองค์การอนามัยโลก พบว่าโรคใช้หวัดนกสายพันธุ์ A (H9N2) ในคนยังไม่มีหลักฐาน

บ่งชี้ว่าสามารถแพร่จากคนสู่คนได้ ความเสี่ยงต่อการระบาดในชุมชนยังอยู่ในระดับต่ำ แต่สามารถพบผู้ติดเชื้อประปรายได้ เนื่องจากยังมีการพบไวรัสในสัตว์ปีก การแพร่เชื้อในวงกว้างสำหรับผู้ติดเชื้อที่เดินทางไปต่างประเทศยังอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามอาจต้องมีการประเมินความเสี่ยงซ้ำ หากมีข้อมูลทางระบาดวิทยาและไวรัสวิทยาที่มากขึ้น

2. รายงานสถานการณ์การตอบสนองต่อแผ่นดินไหวในเมียนมา ฉบับที่ 3 (ณ วันที่ 18 เมษายน 2568) โดย OCHA

ภายหลังเหตุการณ์แผ่นดินไหวรุนแรง 2 ครั้งที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2568 ในประเทศเมียนมา ส่งผลให้ชุมชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ยังคงประสบปัญหาในการเข้าถึงที่พักอาศัยที่ปลอดภัย น้ำสะอาด ระบบสุขาภิบาลที่เหมาะสม ไฟฟ้าที่เสถียร การรักษาพยาบาล ตลอดจนบริการพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ผลกระทบจากภัยพิบัติดังกล่าวยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นในบริบทของชุมชนที่มีความเปราะบางอยู่แล้ว ซึ่งเดิมประสบกับความขัดแย้งภายในโครงสร้างพื้นฐานที่ขาดความมั่นคง และการให้บริการขั้นพื้นฐานที่มีจำกัดส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน โดยมีประชาชนจำนวนหลายพันรายยังคงต้องใช้ชีวิตกลางแจ้ง ท่ามกลางสภาพอากาศแปรปรวน และเสี่ยงต่ออันตรายจากสัตว์มีพิษ เช่น แมลงและงู

ข้อมูลจากศูนย์ประสานงานอาเซียนเพื่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมด้านการจัดการภัยพิบัติ (AHA Centre) ระบุว่า มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 3,700 ราย ผู้ได้รับบาดเจ็บกว่า 4,800 ราย และผู้สูญหายอีก 129 ราย อย่างไรก็ตาม คาดว่าจำนวนผู้เสียชีวิตจริงอาจสูงกว่าที่รายงาน

จากข้อมูลของกรมอุตุนิยมวิทยาและอุทกวิทยาแห่งเมียนมา และสำนักงานสำรวจธรณีวิทยาสหรัฐอเมริกา (USGS) มีการบันทึกเหตุอาฟเตอร์ช็อกแล้วกว่า 140 ครั้ง นับตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม รวมถึงเหตุการณ์ที่มีความรุนแรงระดับ 5.9 และ 5.5 ริคเตอร์ เมื่อวันที่ 29 มีนาคม และ 13 เมษายน ใกล้เขตปกครองสหภาพเนปิดอร์และเมืองวุ้นวิน ทั้งนี้ มีแนวโน้มว่าอาฟเตอร์ช็อกจะยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหลายเดือน

การเสียหายของระบบน้ำประปาในพื้นที่ส่งผลให้ประชาชนต้องพึ่งพาแหล่งน้ำที่ไม่ได้รับการบำบัด ซึ่งเพิ่มความ

เสี่ยงต่อโรคที่เกิดจากน้ำ การสูญเสียโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขยังส่งผลให้ชุมชนหลายแห่งไม่สามารถเข้าถึงบริการรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐานได้ ในขณะเดียวกัน สภาพความแออัดในพื้นที่พักพิงและการขาดแคลนน้ำสะอาด ได้เพิ่มความเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางน้ำ

ถึงแม้ว่าเมืองค์กรด้านมนุษยธรรมยังคงดำเนินการให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน โดยร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นและพันธมิตร อย่างไรก็ตาม ภัยพิบัติครั้งนี้ ยังคงต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติม ทั้งในด้านทรัพยากรบุคคลากร และการเข้าถึงพื้นที่อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง